

ČESKÁ REPUBLIKA

R O Z S U D E K
J M É N E M R E P U B L I K Y

Okresní soud v Třebíči rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Františka Fruly a přísedících Jaroslavy Bártlové a Ady Nečasové v hlavním líčení konaném dne 3.7.2013,

t a k t o :

obžalovaný Marek H i r a t o ,

nar. v , trvale bytem ,

j e v i n e n , ž e

ačkoliv na základě rozsudku Okresního soudu Beroun č.j. 2T 127/2010 ze dne 27.10.2010, který nabyl právní moci dne 22.1.2011, byl pro přečin výtržnictví dle ust. § 358 odst. 1 trestního zákoníku odsouzen k peněžitému trestu, výměra – počet denních sazeb: 100, výše denní sazby: 250, měna: CZK, s náhradním trestem 4 měsíce;

dne 12.8.2011 v době kolem 23.00 hod. v Třebíči, před Domem dětí a mládeže Hrádek č. 694, po slovní rozepři ohledně bezdůvodného fotografování PaedDr. V E , nar. , bytem Ing. V H , nar. ,

bytem , kteří měli obavu, že se jedná o devianta, který si fotil jejich spící nezletilé svěřence z biatlonových oddílů, se kterými jsou v Třebíči na soustředění a ubytování jsou v DDM Hrádek, neboť Marek Hirato se kolem budovy Domu dětí a mládeže pohyboval s fotoaparátem zavěšeným na krku a přes obličej měl bílou masku a na rukách bílé rukavice, kdy PaedDr. V E a Ing. V H po Marku Hiratovi požadovali ukázání nafocených snímků, PaedDr. V E k němu přistoupil, dotkl se fotoaparátu, na což Marek Hirato zareagoval tak, že ho chytil za ruce, PaedDr. E se snažil dostat ze sevření a upadli na zem, kde ho Marek Hirato nožem řízl na levé ruce a pravé ruce, čímž mu způsobil řeznou ránu v oblasti zápěstí o velikosti 3 cm a řeznou ránu o velikosti 1 cm na levém předloktí, přičemž při nepatrné až malé změně podmínek vzniku zranění mohlo dojít k hlubšímu poranění, zasažení svalů, šlach, nervů, také větších cév, v případě zasažení cév většího kalibru s větším rozsahem krvácení by mohla hrozit vážná porucha zdraví, následně z místa odcházel a když Ing. V H se snažil mu zabránit v odchodu, Marek Hirato ho začal ohrožovat bambusovou tyčí seříznutou do špičky a následně proti F P , nar. , bytem a Ing. V H namířil pistoli se slovy, že pokud se k němu přiblíží, že vystřelí, což dvakrát zopakoval, čímž vzbudil obavu, že svoje výhružky uskuteční,

t e d y :

a)

dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání trestného činu ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1 tr. zákoníku, jehož se dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, přičemž k jeho dokonání nedošlo,

b)

jinému vyhrožoval těžkou újmou na zdraví takovým způsobem, že to mohlo vzbudit důvodnou obavu a takový čin spáchal se zbraní,

c)

dopustil se veřejně a na místě veřejnosti přístupném výtržnosti tím, že napadl jiného a čin spáchal opětovně.

T í m s p á c h a l

ad a)

pokus zvláště závažného zločinu těžkého ublížení na zdraví podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku k § 145 odst. 1 tr. zákoníku,

ad b)

přechin nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku,

ad c)

přechin výtržnictví podle § 358 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku

a o d s u z u j e s e

za tyto trestné činy a sbíhající se trestný čin ublížení na zdraví podle § 221 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákona č. 140/1961 Sb., trestný čin výtržnictví podle § 202 odst. 1 tr. zákona č. 140/1961 Sb., z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 20.11.2012, sp.zn. 2 T 47/2010, trestný čin násilí proti skupině obyvatelů a proti jednotlivci podle § 197a odst. 1 tr. zákona z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 8 ze dne 29.1.2010, sp.zn. 2T 23/2009, přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku z rozsudku Okresního soudu v Berouně ze dne 27.10.2010, č.j. 2 T 127/2010-126, podle § 145 odst. 1 tr. zákoníku, za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku **k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 5 roků**, za současného zrušení výroku o trestech z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 20.11.2012, sp.zn. 2 T 47/2010, z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 8 ze dne 29.1.2010, sp.zn. 2T 23/2009 a z rozsudku Okresního soudu v Berouně ze dne 27.10.2010, č.j. 2 T 127/2010-126, jakož i všech dalších rozhodnutí na tyto výroky obsahově navazujících, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Podle § 56 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku se obžalovaný na dobu výkonu trestu zařazuje do **věznice s ostrahou**.

Podle § 101 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku se ukládá zabránění věci nebo jiné majetkové hodnoty, a to: nože THE SPIKE, ostří 11cm, celý nůž 20cm, nože THE SPIKE ostří 10cm, celý nůž 20,5cm, celokovového nože BUCK USA, černý, ostří 5cm, celý nůž 10,5cm, kovového zasouvacího nože se šikmým ostřím, ostří 6cm, celý nůž 17,5cm, zásobníku do AIR SOFT pistole 10cm dlouhý, 4,5cm široký, dvou kusů nábojů 9mm, LUGER, pistole AIR SOFT v.č. BPD199S, nože SMITH & WESSON H.R.T., ostří dlouhé 5,5cm, celý nůž 17cm, plastového pouzdra černé barvy k tomuto noži, bambusové hůlky, průměr 2cm, délka 35cm, jednoho páru bílých textilních rukavic.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný povinen pošk. Všeobecné zdravotní pojišťovně ČR, se sídlem Orlická 4/2020, Praha 3, IČ 41197518, nahradit škodu ve výši **806,- Kč**.

O d ů v o d n ě n í

Po provedeném hlavním líčení a dokazování vzal soud za prokázaný skutkový děj uvedený ve výroku tohoto rozsudku.

Obžalovaný Marek Hirato se cítí nevinný, předmětného jednání ve vztahu k poškozeným se dopustil, jednal však z důvodu nutné obrany ve vztahu ke své osobě, reagujíc tak na chování poškozených vůči sobě. V dané době a místě se vyskytoval na veřejném prostranství kolem Domu dětí a mládeže v Třebíči na Hrádku, sem se dostavil se svědkyní H , když i s ostatními osobami, které se zúčastnily pochodu po městě Třebíč, se dohodly, že se sejdou v tomto prostoru. Tento prostor není oplocen, není zde žádné upozornění, že zde spaly děti, naopak to byli poškození E a H , kteří napadli obžalovaného, tento se pouze bránil jejich útokům, jak za pomoci nože, posléze bambusové tyče či makety pistole. Obžalovaný se tak nedopustil žádného protiprávního jednání, kolem objektu procházeli se svědkyní H minimálně 5 metrů, zde se svítilo pouze v jednom okně, dál se pohybovali v prostoru pingpongového stolu a křoví, které se zde nachází. Je faktem, že během procesí se používají bílé rukavice, bílé masky, černé oblečení, procesí však již skončilo. Zbraně, které později byly u něho zajištěny, nepatří do jeho

vlastnictví, tyto vybral před procesím od jeho účastníků. Je novinářem, pokud pořizoval fotografie poškozených, respektive místa kolem domu dětí a mládeže, měli reportážní charakter, osobami poškozených byl omezován, proto si je chtěl vyfotografovat. On sám během potyčky byl napaden oběma poškozenými, ti mu způsobili různá zranění, musel být ošetřován, o celé akci pořídil zvukový záznam, částečně i fotodokumentaci, sám rovněž chtěl volat policejní orgány. Pokud přijeli, podrobil se služebnímu zákroku, nijak se nebránil, svoji trestnou činnost nepovažuje za prokázanou.

Z výpovědi svědka PeadDr. V E bylo zjištěno, že 12.8.2011 ve večerních hodinách společně s ostatními seděli v kuchyňce objektu domu dětí a mládeže, někdo přitom uvedl, že kolem budovy chodí maskovaní lidé, v objektu byla umístěna převážně děvčata, účastnice sportovního soustředění. Společně s poškozeným H vyšli z objektu, kde uviděli obžalovaného a další osobu, vyzvali jej k odchodu, to se nedělo, obžalovaný pořizoval fotografie, vyzvali jej, aby vydal kartu fotoaparátu za účelem zjištění jejího obsahu, při tomto došlo mezi ním a obžalovaným k potyčce, která skončila napadením svědka nožem ze strany obžalovaného a způsobením poranění obou rukou. Obžalovaný, když přecházel kolem budovy, měl zakrytou tvář bílou maskou, měl bílé rukavice, fotoaparát měl obžalovaný na krku na řemínku, svědek nechtěl tento, ale kartu, která se v něm nacházela. Jen náhodou nedošlo k poranění svědka jiným způsobem než se stalo. Zbraň před tím v rukou obžalovaného neviděl. Poté, když zjistil své zranění, svědek odešel zpět do objektu a další průběh události tak není schopen přímo interpretovat, dozvěděl se pouze zprostředkovaně. Vyhledal lékařské ošetření, byl léčen, v současné době následky zranění nepocítuje. Je faktem, že předmětný objekt není oplocený, nicméně svědek se domníval, že obžalovaný rovněž fotil osoby v tomto se nacházející. Je faktem, že výzvy, které byly verbálního charakteru směřující k opuštění prostoru, zejména ze strany obžalovaného, vůči němu, byly důraznějšího charakteru bez vulgarizmů. Druhá osoba, která se nacházela na místě samém s obžalovaným, do konfliktu fyzicky nezasahovala, pouze slovně. Poté, když se vrátil svědek do objektu, zavolali s ostatními policii. Již v minulosti se stalo, že došlo k narušení objektu, ve kterém byli s dětmi a byl to také podnět k jednání vůči obžalovanému. Tento měl na sobě tmavé oblečení, první kontakt s obžalovaným na daném místě měl kolega H . Z výpovědi svědka Ing. V H bylo zjištěno, že společně s ostatními účastníky soustředění seděli v objektu domova dětí a mládeže v kuchyňce, uviděl za oknem blízko okna dvě osoby, měly bílou masku, měly díry na oči a ústa, odešly směrem doprava pod okno, proto šel zjistit ven, co se děje. Zde našel u křoví dvě osoby, které zde seděly. V minulosti již do objektu vlezli opilí bezdomovci, děti měly špatný zážitek, proto také se šel zajímat, co se venku děje. Vyzval tyto osoby, aby opustily prostor, komunikoval s obžalovaným, který vznesl své nároky, bylo mu vyhověno, mezitím se dostavil svědek E , obžalovaný začal fotit, s tím oba nesouhlasili, chtěli také získat kartu z fotoaparátu, aby zjistili, co je obsahem, měli podezření, že byly foceny i děti, nacházející se v objektu. Mezi obžalovaným a svědkem E došlo k potyčce, jejím závěrem bylo pořezání obou rukou E , který se odebral zpět do budovy. Okolí budovy není oplocené, jedná se o veřejné prostranství. Poté, když byl pan E pořezán, utíkal svědek do budovy s tím, aby ostatní zavolali policii nebo záchranku, poté se odebral ven, obžalovaný odcházel, vyzval jej tedy, aby zůstal do příjezdu policie, neboť napadl jiného, aby se věc vyřešila. Obžalovaný na to nereagoval, odcházel, snažil se mu tedy svědek zabránit tím, že jej dobíhal, na to obžalovaný reagoval tak, že vytáhl bambusovou tyč seříznutou do špičky, kterou manipuloval vůči osobě svědka, v té době tam přicházel další účastník soustředění svědek P , protože se mu roztrhla bota, svědek H se zdržel, pokračoval za obžalovaným pouze P , následně viděl, jak obžalovaný vytáhl pistoli, slyšel cvaknutí, proto se svědek automaticky schoval za jeden ze stromů, které zde rostou, očekával výstřel, měl obavy o svoji osobu ve vztahu k jednání

obžalovaného. Náhledně přijeli příslušníci policie a byl zajištěn obžalovaný, stejně jako poškození. Z výpovědi svědka F P bylo zjištěno, že dne 12.8.2011 ve večerních hodinách byl s ostatními v Domově dětí a mládeže v Třebíči na Hrádku, zjistili, že venku někdo chodí, p. H a E to šli zkontrolovat, ostatní zůstali v budově, po chvíli přiběhl H s tím, že E je pořezaný, tento se následně dostavil, kapala z něj krev, někdo volal policii. Společně s H svědek P vyběhli ven, obžalovaného dohnali v té době již nebyl maskovaný, obžalovaný sáhnul za opasek a vůči svědku uvedl: „jestli se pohneš, tak to do tebe napálím“ nebo něco takového, byl hrdina, jak uvádí, slyšel cvaknutí na pistoli, jestli měl obavu o svůj život si již nepamatuje, dávno na to zapomněl, co konkrétně obžalovaný vytáhl od pasu svědek nepopisuje, neboť bylo šero, dobře to neviděl.

Z výpovědi svědkyně L H bylo zjištěno, že byla přítomna konfliktu u Domu dětí a mládeže v Třebíči na Hrádku, na bližší průběh si již nevzpomíná, kdo a jak napadl obžalovaného, poté, kdy tato osoba vyběhla z objektu domova, popsat nedokáže, to nepostřehla. Obžalovaný byl asi viděn osobami v objektu, ty se lekly, vyběhly ven a začaly rvát. Co měl obžalovaný na sobě si svědkyně nevzpomíná, pouze to, že osoby, které vyšly z objektu domu, byly vůči obžalovanému agresivní, křičely. Svědkyně si nevzpomíná, zda na tomto místě obžalovaný fotil, jestli měl vestu, jestli před procesím od ostatních účastníků odebíral zbraně, které by měli mít u sebe a ponechal je při sobě. Samotný průběh incidentu mezi obžalovaným a poškozeným E není schopna popsat, před tímto, když přišli k objektu, měla na sobě černé oblečení s kapucí, kterou měla na hlavě uzavřenou, u objektu byli v prostoru pingpongového stolu a keřů, chovali se klidně. Jaký byl průběh události dále od objektu mezi obžalovaným a poškozeným H s , svědkyně není schopna popsat, neviděla to, na místo se dostavila až v době, kdy zasahovala policie.

Ze znaleckého posudku a výpovědi znalkyně MUDr. Svatavy Duchaňové z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství ve vztahu k poškozenému Peadr. V E bylo zjištěno, že dne 12.8.2011 jmenovaný utrpěl zranění – řeznou ránu nad pravým zápěstím, na palcové hraně délky 3cm, rána zasahovala k povrchu svalů ostrého kraje, řeznou ránu délky 1cm, přibližně uprostřed levého předloktí, na jeho hřbetě blíže palcové hraně, povrchovou oděrku na nose, toto zranění je hodnoceno jako zcela lehké a povrchní, poranění na předloktí a zápěstí byla řezná, způsobena tahem ostrého nástroje po kůži, intenzita říznutí na levém předloktí byla malá, na pravé končetině menší až střední, zranění způsobilo poškozenému větší bolest a citelné omezení v obvyklém způsobu života asi 4 dny, další omezení bylo již mírné, do vytažení stehů, tj. 19.8.2011, léčení poškozeného na odborném pracovišti trvalo 7 dní. V konkrétní situaci, vzhledem i k tomu, že obžalovaný a poškozený se pohybovali, při zasažení obou horních končetin, a to na předloktí a zápěstí rozhodně zcela reálně při nepatrné až malé změně podmínek vzniku zranění mohlo dojít k hlubšímu poranění, mohlo dojít k zasažení svalů, šlach, nervů nebo také větších cév a tím jednoznačně ke zranění lehkému, v případě zasažení cév většího kalibru s větším rozsahem krvácení by mohla hrozit až vážná porucha zdraví. Zranění nezanechalo trvalých následků. Bambusová tyčka se seříznutou špičkou je předmětem způsobitelným ke zranění těžkému. Ve vztahu k obžalovanému Marku Hiratovi znalkyně konstatuje, že v lékařských zprávách, které se vztahují k ošetření obžalovaného v Nemocnici Třebíč, prim. MUDr. Lubomíra Novotného, MUDr. Zdeňka Komínka, MUDr. Ondřeje Priečka a MUDr. Jany Nechvátalové nejsou popsány žádné konkrétní zranění na povrchu těla ani na vnitřních orgánech, jediným patologickým nálezem je krev v moči, přičemž hematurii má obžalovaný delší dobu, což při jeho patologii v uložení ledvin, není vyloučeno. Z předložené dokumentace nelze prokázat, že by obžalovaný byl fyzicky napaden jakýmkoli druhem tupého násilí intenzitou střední a vyšší než střední. Nelze tedy ani prokázat, že by při incidentu, kterého se zúčastnil, hrozil vznik

vážného poranění. Kdyby bylo krvácení z ledvin, příslušné vyšetření by to odhalilo, pokud by to bylo úrazové poškození ledvin, konkrétně krvácení zhmožděním nebo krevním výronem pod pouzdro ledviny. Sám obžalovaný uvádí, že měl klidový režim 3 až 4 dny, pil čaje a byla mu aplikována akupunktura. Pokud byl obžalovanému injektován Tramal, jde o lék proti bolesti, přičemž bolest je subjektivním údajem, který nelze objektivně ověřit, pokud tedy pacient subjektivně tvrdí, že má bolesti, není důvod, aby na základě těchto údajů lékař předepsal příslušnou medikaci.

Z výpovědi svědků P T a V Č bylo zjištěno, že dne 12.8.2011 byli aktéry služebního zákroku v prostoru Domu dětí a mládeže v Třebíči na Hrádku. Když vystoupili z vozidla, běžel proti nim člověk, který volal o pomoc, za ním běželi dva muži, kteří chtěli, aby tato osoba byla zadržena, neboť jiného pořezala. Obžalovaný, který byl první osobou, měl za opaskem nějakou zbraň, proto vůči němu byla použita zákonná opatření, těmto se nebránil, u obžalovaného byly zjištěny věci, které byly pojmuty posléze do soupisu věcí. Při zásahu se dostavila na místo samé i další osoba ženského pohlaví, ta do věci nějak nezasahovala, vyjma verbální obrany obžalovaného. Svědek MUDr. L N odkázal na lékařskou zprávu, k věci nic podstatného neuvedl.

Z úředního záznamu Městského policie v Třebíči ze dne 13.8.2011 bylo zjištěno, že předešlého dne ve 23.11hod. byla oznámena událost na služebnu městské policie v prostoru parku Hrádek, na místo byly vyslány dvě hlídky, strážníci hlídky 252 uviděli v 23.12hod. dne 12.8.2011 běžet muže, za kterým běželi další dva, muž volal na strážníky žádost o pomoc s tím, že ho pronásledovatelé chtějí zabít, ti naopak volali, chytte je, pořezal našeho kamaráda. Strážník 21 si povšiml u obžalovaného, že sahá na svůj opasek a drží ve své pravé ruce nůž, upozornil tedy kolegu číslo 35 a použili donucovací prostředky a služební pouta. V blízkosti se nacházela L H , u obžalovaného byla provedena kontrola na zbraň s pozitivním výsledkem, měl u sebe 7 kusů nožů, maketu, krátké střelné zbraně, byla přivolána hlídka Policie ČR Třebíč. Hlídka 254 přijížděla na místo z druhé strany, u objektu domu dětí a mládeže ji kontaktoval muž se zavázanou pravou rukou a dalšími drobnými poraněními na levé ruce a nosu, uvedl, že byl napaden neznámou osobou, pravděpodobně nožem, tento muž se pohyboval v okolí budovy, přes obličej měl masku a fotoaparát s bleskem, následně byly kontaktovány další osoby v objektu a po zjištění osob pana E a H , byli převezeni na obvodní oddělení Policie ČR k dalšímu šetření. Úřední záznam o použití donucovacích prostředků – hmatů a chvatů dokládají tuto okolnost ve vztahu k obžalovanému od strážníků městské policie, včetně přiložení pout. Prohlídkou zadržené osoby Marka Hirata byly nalezeny věci uvedené pod položkou 1 až 43 – č.l. 40 spisu, tedy včetně nožů, pistole, nábojů, bílých rukavic.

Z odborného vyjádření Krajského ředitelství policie JMK v Brně, oboru kriminalistiky ve vztahu k plynové pistoli ASGK zajištěné u obžalovaného bylo zjištěno, že se jedná o plynovou zbraň – samonabíjecí ráže 6mm, vnějším vzhledem odpovídající palné zbraně – samonabíjecí pistoli firmy Glock model 26, zbraň v předloženém stavu nebyla schopna střelby, 2 kusy nábojů ráže 9 mm LUGER jsou funkční, schopné využití, střely předložených nábojů vystřelené z rážově příslušné zbraně mohou při zásahu způsobit člověku smrtelné zranění, ve vztahu k noži značka SMITH & WESSON byly zjištěny stopy hodnocené jako lidská krev a tato vykazuje individuální shodu s profilem DNA poškozeného E , bílá textilní rukavice na palci na hřbetní straně v oblasti zápěstí nese stopy vyhodnoceny jako lidská krev.

Bližší podrobnosti místa skutkového děje soud zjistil z situačních náčrtků, fotodokumentace, která se rovněž vztahuje k zajištěným zbraním u obžalovaného, následkům na tělesné integritě poškozeného PaeDr. E . Součástí spisového materiálu jsou rovněž satelitní snímky prostoru, ve kterém se nachází objekt Domu dětí a mládeže v Třebíči na Hrádku.

Obžalovaný rovněž předložil a byl proveden důkaz-originálem novinářského průkazu č. 2213612 (č.l. 258 spisu), fotografiemi 6-ti kusy, které pořídil obžalovaný na místě samém, obsahem zvukového záznamu pořízeným obžalovaným, paměťovou kartou fotografického přístroje obžalovaného, předloženým diktafonem, který měl obžalovaný použít při procesí dne 12.8.2011.

Obžalovaný byl doposud 8x soudně trestán, a to trestním příkazem Okresního soudu v Prachaticích ze dne 6.1.1994, sp.zn. 4T 243/93 pro trestný čin podle § 185 odst. 1 tr. zákona a podle § 247 odst. 1 písm. a), odst. 2 tr. zákona, odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 1 roku, se zkušební dobou 2 roků a k trestu propadnutí věci, skutkově věc spočívala v tom, že za 1) dne 16.9.1993 si přivezl na území České republiky ve Spolkové republice Německo zakoupené samonabíjecí pistole italské výroby zn. Valtro mod. 85 Combat ráže 9 mm a samonabíjecí pistoli německé výroby zn. Walter mod. PPK ráže 8 mm, obě určené k výstřelu signálních světlicek s adaptéry a nábojek s obsahem chemických látek, dále celkem 54 nábojek s obsahem chemické látky chlorbenzalmalodinitril /CS/, když podle zákona č. 147/83 Sb. o zbraních a střelivu se jedná o speciální expanzní přístroje, které podle § 34 tohoto zákona jsou v ČR zbraněmi nedovolenými, tyto zbraně u sebe přechovával též na území okresu Prachatice, za 2) dne 17.9.1993 mezi 13.30 a 14.00 hod. v Prachaticích v obchodním domě Archa Chantal v oddělení zbraně a střelivo odcizil pistoli španělské výroby zn. Megastar ráže 45 ACP vyr.č. 1995096 v ceně 27.330,- Kč ke škodě obchodní firmy Dar Prachatice, trestním příkazem Okresního soudu Praha-východ ze dne 25.3.2005, sp.zn. 2 T 38/2005 pro trestný čin podle § 197a odst. 1 tr. zákona, odsouzen k trestu obecně prospěšných prací ve výměře 300 hodin a k trestu propadnutí věci, skutkově věc spočívala v tom, že v době kolem 15.00 hod. dne 8.3.2005 v objektu vřakoviště v obci Chomutovice, okres Praha-východ, reagoval na odmítnutí poškozeného O K , nar. , akceptovat jeho reklamaci slovně projeveným nezájmem o další jednání s tím, že dále za něj bude jednat osoba, která bude ozbrojena, což doprovodil poukazem na plynovou pistoli značky GAP ráže 9 mm s výrobním číslem N002965 nesenou jím v pouzdře ukrytým pod oděvem, dále vyjmutím pistole z pouzdra, namířením její hlavně vzhůru a výstřelem z ní, rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 8 ze dne 29.1.2010, sp.zn. 2 T 23/2009 pro trestný čin podle § 197a odst. 1 tr. zákona, odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 8-mi měsíců, se zkušební dobou 3 let, skutkově věc spočívala v tom, že dne 16.9.2008 kolem 15.45 hod. v Praze 8, Kollárova 18 v budově Stavebního bytového družstva Pokrok po předchozí slovní rozepři s pracovníky Stavebního bytového družstva poté co byl vyzván pracovníkem ostrahy poškozeným M Š , nar. k opuštění budovy Stavebního bytového družstva Pokrok při vycházení z budovy, tomuto velkou silou přiložil k levé tváři blíže nezjištěnou pistoli, přičemž mu vyhrožoval slovy „já Tě zastřelím“, přičemž toto jednání u poškozeného vzbudilo obavu, že tuto výhrůžku splní, rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 20.11.2012, sp.zn. 2 T 47/2010 pro trestný čin podle § 221 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákona č. 140/1961 Sb. a trestný čin podle § 202 odst. 1 tr. zákona č. 140/1961 Sb., odsouzen k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 3 let, za současného zrušení výroků o trestech jednak z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 8 ze dne 29.1.2010 sp.zn. 2 T 23/2009 a jednak z rozsudku Okresního soudu v Berouně ze dne 27.10.2010, sp.zn. 2 T 127/2010, se zkušební dobou 5-ti let s dohledem, k peněžitému trestu ve výměře 25.000,- Kč, náhradní trest

odnětí svobody v trvání 4 měsíců, dále uložena povinnost nahradit poškozené částku 121.920,- Kč, skutkově věc spočívala v tom, že dne 15.7.2009 v době kolem 14.20 hod. v Praze 1, Soukenická 38, v podejtně s kočárky, při vyřizování reklamace bezdůvodně napadl prodavačku M W , nar. , tím způsobem, že přes prodejní pult, za kterým stála ji jednou rukou uchopil za paži, ve které držela reklamační doklady, druhou rukou ji uchopil vepředu pod krkem za šaty a prudce ji strhl do předklonu, až obličejem narazila do prodejního pultu a ústy vrazila do sešivačky, ležící na pultě, přitom jí roztrhl šaty, poté ji do paže opakovaně kousl, narazil jí hlavou na regál, stojící za jejími zády, a srazil ji na nohy prodejní pult a tímto svým jednáním jí způsobil pohmoždění vnitřní strany levé paže s krevním výronem velikosti 2x6 cm, pohmoždění levého prsu, porušení závěsného zubního aparátu 1. horního zubu vlevo, zlomeninu části korunky pravého dolního prvního zubu a krvácející oděrku na palci levé nohy, kdy žádné z těchto zranění sice nedosahovalo závažnosti ublížení na zdraví, nicméně v důsledku napadení se u ní rozvinula z úzkostně depresivní reakce těžšího stupně posttraumatická stresová porucha, pro kterou musela být v době od 3.8. do 9.8.2009 hospitalizována a následně ambulantně léčena s pracovní neschopností od 16.7. do 2.11.2009, kdy po tuto dobu byla omezena v obvyklém způsobu života, jak především v oblasti pracovní, tak rovněž v oblasti finanční, osobní a partnerské, pro obtíže spočívající v tom, že trpěla i po ukončení pracovní neschopnosti a nadále trpí poruchami spánku, flashbacky, emoční nestabilitou a hypomnézií (snížení paměti), které stále vyžadují léčbu, přičemž některé z těchto symptomů u ní mohou přetrvávat až do konce jejího života, rozsudkem Okresního soudu v Berouně ze dne 27.10.2010, sp.zn. 2 T 127/2010, odsouzen k peněžitému trestu ve výši 25.000,- Kč, stanoven náhradní trest v trvání 4 měsíců, skutkově věc spočívala v tom, že dne 21.1.2010 v době kolem 18.20 hod. v Králově Dvoře – Počaplích, ulici Fibichova, poblíž domu čp. 239, při parkování vozidla tov. zn. Opel Monterey, bílé barvy, RZ: , najel do hromady nahrnutého sněhu a následně slovně napadl hrubými výrazy D K , nar. , kterého udeřil opakovaně otevřenou dlaní ruky do obličeje, poté slovně napadl hrubými výrazy i Š B , která na místo přiběhla, křičel, že jí pomoci a vytáhl z kalhot svůj penis a začal se přibližovat ke jmenované, když ho od sebe prudce odstrčila, teprve pak se z místa vzdálil, ke zranění či nějaké další škodě nedošlo.

V této věci soud hodnotil provedené důkazy v rámci hlavního líčení jednotlivě i ve vzájemné souvislosti, když jejich rozsah považuje za dostatečný pro vydání rozhodnutí, další důkazní návrhy nebyly vzneseny a dospěl k závěru, že na daném místě a čase, kterému předcházelo procesí náboženské společnosti, jejímž je obžalovaný členem a jak vyplývá z veřejně dostupných informacích, představitelem, jde o českou náboženskou společnost s recesistickými rysy, která působí od března 2011, kdy během procesí řádu, členové tohoto mají mít bílé a černé oblečení, zde v Třebíči po jeho skončení se členové dohodli na setkání v prostorách okolí Domů dětí a mládeže v Třebíči Hrádku, přičemž místo setkání bylo specifikováno pingpongovým stolem, který se nachází v bezprostředním okolí předmětné budovy. Členové procesí se rozešli, přičemž obžalovaný společně se svědkyní H pokračují na toto místo. Tento objekt obcházejí, přičemž jsou viděni účastníky sportovního soustředění pod vedením poškozených E a H , včetně dalších zúčastněných osob. Tito kolem 23.00 hod. sedí v osvětlené místnosti, odkud vidí, že bezprostředně za okny se pohybují dvě osoby, které jsou zvláštní tím, že mají na sobě černé oblečení, obžalovaný Hirato měl bílou masku a rukavice, vedoucí výcviku, vzhledem k předchozím negativním zkušenostem, mají obavy o přítomné nezletilé osoby, které jsou účastníky výcviku. Poškození E a H předpokládají, že dochází k fotografování spících nezletilých svěřenců v biatlonovém oddílu, pro ně je již známá dřívější skutečnost, že do tohoto objektu během předchozích akcí se rovněž snažily dostat jiné osoby. Z tohoto důvodu poškození H a

E vycházejí z předmětné budovy, kde nachází obžalovaného se svědkyní H , kteří se skrývají za keře, přičemž obžalovaný je vybaven fotografickým aparátem. Dochází k vzájemné výměně názorů a poškození požadují po obžalovaném ukázání nafocených snímků, což on odmítá s tím, že se nachází na veřejném prostranství a není důvod proto, aby se podvolil jednání jmenovaných poškozených. Sama svědkyně H ve své výpovědi uvádí možný předpoklad jednání poškozených, když hovoří o tom, že sama byla oblečená v černém, měla černou kapuci přes obličej, pokud poškození obžalovaného viděli, asi se lekli, šli ven a začali rvát a z tohoto pohledu tedy hovoří o jednání poškozených E a H vůči obžalovanému, kdy probíhala nejprve slovní výměna názorů. Poškození požadují fotoaparát, respektive paměťovou kartu, která se v něm nachází a dochází k fyzickému kontaktu mezi poškozeným E a obžalovaným, kteří se vzájemně drží, strkají, poškozený se snaží získat fotoaparát od obžalovaného, tedy se jej dotýká, na což obžalovaný reaguje tím, že jej chytá za ruce, poškozený se snaží dostat ze sevření a oba upadají na zem, přičemž poškozený stále drží řemen fotoaparátu a přitom jej obžalovaný nožem řízl na levé ruce a pravé ruce, čímž mu způsobil řeznou ránu v oblasti zápěstí, blíže specifikovanou ve výroku rozsudku, když při nepatrné až malé změně podmínek vzniku zranění, jak vyplývá ze znaleckého posudku i výpovědi znalkyně MUDr. Ducháčkové mohlo dojít k hlubšímu poranění, zejména svalů, šlach, nervů, rovněž větších cév a v případě zasažení těchto s větším rozsahem krvácení by mohla hrozit poškozenému E vážná porucha zdraví. Poškozený E odchází do objektu budovy, následován poškozeným H , tento žádá ostatní o přivolání policejních orgánů, to se stalo. Z budovy odchází poškození P a H a snaží se zajistit osobu obžalovaného, jako útočnicka, který způsobil zranění poškozenému E . Obžalovaný tedy odchází z místa potyčky, přičemž je pronásledován poškozeným H , tomuto se nechce podvolit a začíná ohrožovat poškozeného bambusovou tyčí seříznutou do špičky, pistoli, která má charakter palné zbraně, používá následně proti poškozenému P a poté, když se na vzdálenější místo dostavuje poškozený H , míří na tyto se slovy, pokud se k němu přiblíží, vystřelí, což opakuje a nejméně u poškozeného H vzbuzuje obavu, že svoji výhrůžku uskuteční. Poškozený P k věci uvádí, že v danou chvíli se chtěl stát „hrdinou,“ nedomyslel následky možného jednání obžalovaného a tedy v danou chvíli následky jednání obžalovaného ve vztahu ke své osobě nepociťoval. To uvádí nyní při své svědecké výpovědi, na druhé straně poškozený E hovoří o tom, že bezprostředně po události se mu svědek P svěruje s tím, že se o sebe bál. Nicméně ve vztahu k poškozenému H tato skutečnost byla nepochybně zachována. V této souvislosti nelze přehlédnout závěry odborného vyjádření, které jednoznačně hovoří o zbrani, kterou použil obžalovaný vůči poškozeným, jako o té, která vnějším vzhledem odpovídá palné zbrani.

Obhajoba obžalovaného Hirata vychází z toho, že se sice pohyboval na daném místě a čase, přičemž se jednalo o veřejné prostranství, kde je volný přístup, objekt nebyl oplocen, nebylo zde žádné upozornění ve vztahu k nezletilým účastníkům, soustředění biatlonových oddílů, výpovědi poškozených jsou nevěrohodné, zvukový záznam, který pořídil odpovídá reálnému stavu věci, byli to poškození E a H , kteří byli útočníci, bránil se tedy v nutné obraně s obavy o svůj život, to potvrzuje i svědkyně H . Nedopouštěl se tak žádného protiprávního jednání, je novinářem, fotografie sloužily ke zpravodajským účelům, poškození H a E se tak dopustili jednání, které bylo protizákonné a pokud poškozeného E pořezal, byl v ohrožení, bránil svoji osobu, majetek, byl pronásledován, a proto se zvoleným způsobem bránil, přičemž byl napaden oběma poškozenými, utrpěl zranění, sám měl zdravotní problémy.

Podle ust. § 29 odst. 1, 2 tr. zákoníku čin jinak trestný, který někdo odvrací přímo hrozící nebo trvajícím útokem na zájem chráněný trestním zákonem, není trestným činem. Nejde o nutnou obranu, byla-li obrana zcela zjevně nepřiměřená způsobu útoku.

Vykročení z mezí nutné obrany vyžaduje vědomí pachatelovo, možnost uvědomit si, že překračuje nutnou mez toho, co bylo v danou chvíli potřebné, aby odvrátil od sebe protiprávní útok na majetek. Atak poškozeného zde nesměřoval proti tělesné integritě obžalovaného, jeho zvolená obrana byla přehnaná, mezi jednáním poškozeného a obžalovaného z jeho strany byl hrubý nepoměr. Soud srovnával, vycházejíc ze zásady bezprostřednosti a ústnosti, také tělesné integrity obžalovaného a poškozených E a H, přičemž ve vztahu k obžalovanému a poškozenému E konstatuje, že poškozený je menší, silnější postavy oproti obžalovanému, postavy pošk. H a obžalovaného jsou v podstatě rozdílnější, tento poškozený je menšího vzrůstu a subtilnější. Tento proti obžalovanému fyzicky neútočí, naopak je ohrožován a okolnosti vztahující se k předchozímu životu tohoto poškozeného, jak jej předkládal obžalovaný v průběhu hlavního líčení při výpovědi tohoto svědka, pro tuto věc nemají žádný dopad. Nůž, který obžalovaný použil, sám uvádí, že si pořídil na svoji obranu, na druhé straně tvrdí, že nejde o jeho majetek. Obecně předpokládá napadení své osoby či jiných, za které nese odpovědnost, a proto zbraň také u sebe má, jak, kromě jiného, uvádí i ve své závěrečné řeči u hlavního líčení.

Podstatou nutné obrany je vyvrácení nebezpečí, které vzniká útokem směřujícím proti zájmu chráněnému trestním zákonem, jednáním, jež by jinak bylo trestným činem. Jelikož obránce odvracející útok chrání zájmy, které chrání trestní zákon, nejedná proti účelu tohoto zákona, ale naopak ve shodě s ním. Stav nutné obrany je vylučujícím důvodem pro jeho protiprávnost. Riziko vyvolané útokem nese útočník a nikoli obránce. Z pohledu toho skutkového zjištění, které soud uvedl výše, je nutno posoudit otázku přiměřenosti obrany obžalovaného, způsobu útoku poškozeného. V obecné rovině lze předeslat, že nutná obrana je vyloučena z důvodu tzv. intenzivního excesu tehdy, když čin obránce zcela jasně očividně a nepochybně neodpovídá všem rozhodným okolnostem charakterizujícím způsob útoku. Nutná obrana ve vztahu ke způsobu útoku nesmí být zcela zjevně nepřiměřená. Přiměřenost obrany je třeba hodnotit především se zřetelem k intenzitě útoku a vlastní obrany, přičemž je zřejmé, že obrana musí být, má-li být způsobilá k jistému odvrácení útoku bez rizika pro napadeného, silnější než útok. Nesmí však být zcela zjevně přehnaná.

Obžalovaný ve své výpovědi ve vztahu k útoku od poškozených E a H uvádí, že byl napaden oběma, opakovaně udeřen, kopán, povalen na hranu chodníku, přičemž utrpěl poranění, proto se také nechal ošetřit u odborných lékařů v Třebíčské nemocnici. Zde proběhlo vyšetření, kde v lékařské zprávě je sumarizováno to, co obžalovaný subjektivně uvádí, tedy že byl údajně napaden jinou osobou, přičemž vypracované lékařské zprávy z oboru chirurgie, ortopedie, neurologie, včetně souhrnné prim. MUDr. Novotného potvrzují závěry znaleckého posudku znalkyně MUDr. Duchanové, kdy žádné zranění obžalovaného není ošetřujícími lékaři popsáno, veškerá místa napadení jím tvrzená byla lékařsky prohlédnuta, včetně diagnostických přístrojů, zranění nebylo prokázáno, pouze patologické změny, které opodstatňují výskyt krve v moči obžalovaného, a pokud byly dány léky proti bolesti, vycházeno ze subjektivních údajů tohoto, které nelze objektivně ověřit a míra bolestivosti je u každého jedince individuální, jde o subjektivní údaj, na který ošetřující lékař má reagovat. Svědkyně H si na podstatu věci nepamatuje, připouští to, že při průchodu kolem objektu budovy domu dětí a mládeže mohlo dojít ke vjemu, který opodstatňoval jednání poškozených za účelem zjištění situace vně objektu, určitou

vyhraněnost jejich jednání, přičemž samotný útok, jeho průběh a následky tato přítomná svědkyně není schopna dále specifikovat. Soud neshledává důvod proto, aby nevěřil konzistentním výpovědím poškozených E , H , které jsou podporovány výpovědí svědka poškozeného P i protokolem o trestním oznámení, které učinil poškozený E , je logické, že s odstupem doby se tyto mohou v nepodstatném lišit, zvukový záznam, který předložil obžalovaný dokládá projevy osob na místě samém, nikoli bezprostřední, v obrazovém záznamu, průběh konfliktu, který proběhl mezi obžalovaným a poškozenými a v tomto směru soud musí vycházet pouze ze svědeckých výpovědí osob, které byly na místě samém. Obžalovaný byl vybaven různými druhy zbraní, noži, maketou pistole, náboji. K původu věcí jednou uvádí, že vlastnický mu náleží pouze paměťová karta do fotografického přístroje, jindy to, že nůž, který použil vůči poškozenému je jeho vlastnictvím, neboť si jej pořídil na svoji obranu, sám v závěrečné řeči hovoří o tom, že by každá osoba měla být vybavena vůči útoků, které by jí mohly potkat a těmto se aktivně bránit. Seznam věcí zajištěných u obžalovaného dokládá, co bylo zjištěno u něj samého ze strany strážníků městské policie, on dále tvrdí, že tyto věci vybral od účastníků procesí, ovšem svědkyně H jeho tvrzení nepotvrzuje. Obžalovaný je tak osobou, která je vybavena na daném místě a čase prostředky, které, jak sám obžalovaný uvádí, by mohl použít, což ostatně také v této věci činí a lze tak dovodit, že již předem počítá s možným konfliktem, střetem zájmů chráněných trestním zákonem. Bylo prokázáno, že vůle poškozeného E směřovala bezprostředně k tomu, aby byla získána paměťová karta fotografického přístroje obžalovaného, přičemž to potvrzují i svědci H , P , nebylo vyloučeno, že kolem objektu domů dětí a mládeže byl fotografický přístroj používán, to ještě před tím, než-li došlo k samotnému fyzickému kontaktu mezi obžalovaným a poškozeným E . Poškození, včetně ostatních účastníků soustředění, kteří se zúčastnili porady, zjišťují pohyb osob kolem objektu, mají již dřívější negativní poznání, proto poškození E a H jdou zjistit situaci před ubytovacím zařízením. Zde se dostanou do kontaktu verbálního s obžalovaným, který vrcholí tím, že požadují ukázání nafocených snímků, poškozený E se dotýká fotoaparátu, tomuto se obžalovaný brání, poškozený je chycen za ruce, které drží řemínek fotoaparátu, v té době, kdy oba padají na zem, obžalovaný vytahuje nůž, který si pořídil, jak sám uvádí, na svoji obranu a tímto se dopouští útoku proti tělesné integritě osoby poškozeného s následky, které vyplývají z výroku tohoto rozsudku. To, že obžalovaný fotil poškozené, bylo prokázáno i fotografiemi, které předložil obžalovaný a to také potvrzuje reakci poškozených vůči němu. Podle názoru soudu tak obžalovaný svým jednáním se dostal z mezí nutné obrany ve smyslu ust. § 29 tr. zákoníku. Obžalovaný se brání tím, že byl napaden, opakovaně udeřen, kopán, povalen na hranu obrubníku, jednáním obou poškozených, přičemž toto tvrzení je zcela jednoznačně vyvráceno lékařskými zprávami z oboru chirurgie, ortopedie, neurologie, které jsou soustažné se závěry znaleckého posudku znalkyně MUDr. Duchañované, které jednoznačně potvrzují to, že žádné zranění u obžalovaného nebylo shledáno, a pokud byla dána medikace, tak na základě subjektivních údajů obžalovaného. To, že byl obžalovaný napaden oběma poškozenými, nepotvrzuje ani svědkyně H , když její výpověď je podle názoru soudu jinak vedena snahou pomoci obžalovanému s ohledem i na postavení, které získal v náboženské společnosti. Svědkyně hovoří o tom, že poškození E a H byli agresivní, křičeli vůči obžalovanému, přitom na druhé straně hovoří o tom, že objekt s obžalovaným neobcházeli, on uvádí opak, co měl obžalovaný na sobě, neví, neví, zda fotil, neviděla další osobu v kontaktu s obžalovaným, on tvrdí opak, od střetu byla do vzdálenosti 3 metrů, neví však co je obsahem slovních výměn, není schopna popsat samotný průběh incidentu, potvrzuje jen to, že ona sama nebyla nijak ohrožena.

Následně obžalovaný ohrožuje bambusovou tyčí poškozeného H , který neútočil ve vztahu k jeho osobě se něčeho dopustit, stejně jako poškozený P , jejich jedinou vůlí bylo to, aby zadrželi osobu se vzdalující, která předtím napadla a způsobila zranění poškozenému E a z tohoto pohledu potom ve vztahu k dalšímu jednání obžalovaného vůči poškozeným H a P , jak vyplývá z výroku rozsudku, opětovně nelze hovořit o jednání v mezích nutné obrany. Obžalovaný má zkušenosti s trestním řízením, nepochybně věděl a uvědomil si, jak se v daný okamžik má chovat a nato reagoval, když viděl příjíždějící zásahovou složku městské policie, když volal: „chyťte je, chtějí mě zabít,“ na druhé straně je potvrzováno to, že poškození H a P jej pronásledovali s tím, že chtěli zadržet pachatele předchozího jednání s následkem zranění vůči poškozenému E , byl si vědom toho, že u sebe má další útočné zbraně, předcházet tak následkům možným ze svého jednání předchozího vůči poškozeným, byl si vědom toho, že při útěku se strážníkům městské policie stěží vyhne, nebylo prokázáno, že by se dříve jak poškozeným, tak příslušníkům policie obžalovaný nějak prokazoval novinářským průkazem, ostatně on to ani ve své výpovědi u hlavního líčení neuvádí.

Ze všech okolností činu, zejména způsobu provedení, kdy obž. Hirato řízl nožem poškozeného Dr. E do pravé ruky nad zápěstí a do levé ruky nad předloktí a způsobil mu zde řezné rány, kdy při nepatrně až malé změně podmínek vzniku zranění mohlo dojít k hlubšímu poranění zasažení svalů, šlach, nervů, větších cév s následkem rozsahu většího krvácení a ohrožení vážnou poruchou zdraví, možno dovodit, že obžalovaný věděl, že svým jednáním může způsobit vážnou poruchu zdraví ve formě poškození důležitého orgánu a pro případ, že jej způsobí, byl s tím srozuměn a tedy jednal ve formě minimálně přímého úmyslu dle § 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku. Poškozenému E tak bezprostředně hrozilo způsobení těžké újmy na zdraví dle § 122 písm. e) tr. zákoníku. Vzhledem k tomu, že tomuto bezprostředně hrozícímu následku nedošlo, je jednání obžalovaného kvalifikováno jako pokus zvláště závažného zločinu těžkého ublížení na zdraví podle § 21 odst. 1 k § 145 odst. 1 tr. zákoníku. Pokus trestného činu ublížení na zdraví spáchá ten, kdo se dopouští jednání, které bezprostředně směřuje k dokonání toho, že jinému úmyslně způsobí těžkou újmu na zdraví v úmyslu tento čin spáchat, avšak k jeho dokonání nedošlo. Pachatel tak bezprostředně ohrožuje předmět útoku, jímž je v tomto případě tělo poškozeného E . Z hlediska způsobit těžkou újmu na zdraví, stačí zjištění, že obžalovaný věděl, že svým jednáním může způsobit tento těžký následek a byl s tím srozuměn. V tomto konkrétním případě soud usuzoval zejména z povahy použité zbraně, intenzity útoku proti tělu poškozeného, který pouze držel řemínek fotoaparátu na krku obžalovaného, tento zasahuje obě horní končetiny poškozeného a je dílem náhody, že nedojde k závažnému následku na straně poškozeného E , tedy vážná porucha na jeho zdraví nenastala, přičemž těžký následek jednání obžalovaného hrozil. Jednání obžalovaného spočívající ve vyhrožování zabitím s pistolí v ruce F P naplňuje všechny zákonné znaky skutkové podstaty přečinu nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku, neboť obžalovaný v přímém úmyslu dle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku tomuto vyhrožoval těžkou újmu a své pohrůžky zdůrazňoval zbraní. Tím, že obžalovaný Hirato pak kromě poškozených Dr. E a P napadl i Ing. V H tak, že jej ohrožoval bambusovou tyčí s ostrým hrotem, možno dovodit, že v přímém úmyslu dle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku na místě veřejnosti přístupném a v přítomnosti dalších osob narušil veřejný klid a pořádek, a svým jednáním tak v jednočinném souběhu naplnil rovněž všechny zákonné znaky skutkové podstaty přečinu výtržnictví podle § 358 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku a to s ohledem na jeho předchozí odsouzení výše citovaným rozsudkem Okresního soudu v Berouně. Obžalovaný Hirato závažným způsobem narušil zájem společnosti na ochraně lidského života a zdraví, jakož i elementární zásady občanského soužití.

Státní zástupce v průběhu hlavního líčení navrhoval vypracování znaleckého posudku na osobu obžalovaného ve vztahu k jeho trestní odpovědnosti, v závěrečném návrhu od tohoto odstoupil, soud, ani z vlastní iniciativy tento důkaz dále již neprováděl, neboť žádné předchozí trestní řízení proti obžalovanému, ani toto, nezavdalo příčinu pro zkoumání jeho duševního stavu, obžalovaný se nikdy po psychické stránce neléčil a provedené důkazy neopodstatňovaly vzbuzení pochybností u obžalovaného v tomto směru. Pokud obžalovaný odkazuje ve své obhajobě na závěry, vyplývající usnesením Ústavního soudu II US 317/01 soud konstatuje, že tyto závěry je nutno vztáhnout na jiný skutkový děj, kdy jde o střet zájmu chráněných trestním zákonem, zájem na ochraně majetku v kontextu s nedotknutelností obydlí, který je právě tímto souběhem zvyšován, to neplatí pro tuto projednávanou věc.

Při úvaze o trestu vycházel soud z toho, že obžalovaný Marek Hirato, dříve Stejkoza je české národnosti, má vysokoškolské vzdělání, v současné době působí jako velmistř Řádu ozubeného kola, v místě bydliště se nezdržuje, tedy k němu nejsou žádné poznatky, v minulosti byl odsouzen rozhodnutími výše citovanými. Polehčujících okolností na straně obžalovaného soud neshledal, obžalovanému přitěžuje, že spáchal více trestných činů, v této věci projednávaný v době, kdy vykonával podmíněný trest odnětí svobody z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 8 pod sp.zn. 2 T 23/2009, kdy dále vykonával peněžitý trest z již citovaného rozsudku Okresního soudu v Berouně sp.zn. 2 T 127/2010, přičemž soud rovněž při úvaze o trestu zohledňoval povahu a závažnost spáchaných trestných činů způsobem provedení, následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobu obžalovaného, jeho osobní i jiné poměry a za tohoto stavu dospěl k závěru, že u obžalovaného nelze již uvažovat o jiném, než-li trestu spojeného s jeho přímým výkonem, když v této souvislosti vzal v úvahu i rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 19.12.2012 sp.zn. 2 T 47/2010, kdy skutkový děj uvedený ve výroku tohoto rozsudku předcházel jednání obžalovaného v této projednávané trestní věci. Za tohoto stavu, kdy jsou dány podmínky v ust. § 44 odst. 2 tr. zákoníku pro uložení souhrnného trestu vzhledem k výroku o trestu z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 20.11.2012 sp.zn. 2T 47/2010, kdy vzhledem k právní kvalifikaci jednání obžalovaného je tento ohrožen trestem odnětí svobody uvedený v ust. § 145 odst. 1 tr. zákoníku, tedy ve výměře 3 až 10 let, soud stanovil souhrnný trest odnětí svobody při 1/3 trestní sazby, především s ohledem na následky jednání obžalovaného, které nezanechaly trvalého charakteru u poškozeného, konkrétně tak v trvání 5-ti roků, za současného zrušení všech výroků o trestu, které vyplývají z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 20.11.2012, sp.zn. 2 T 47/2010.

Obžalovaný zcela splňuje zákonné podmínky uvedené v ust. § 56 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku pro zařazení na dobu výkonu trestu do věznice s ostrahou, neboť mu byl uložen trest za úmyslný trestný čin, nejsou splněny podmínky pro umístění do věznice s dozorem nebo se zvýšenou ostrahou a nejde o pachatele, který byl odsouzen pro přečin spáchaný z nedbalosti a nebyl zařazen do výkonu trestu odnětí svobody do věznice s dohledem či dozorem.

Obžalovaný popírá svá vlastnická práva k věcem, které byly zajištěny u jeho osoby strážníky, respektive policejními orgány po události dne 12.8.2011, jak vyplývají z protokolu o vydání věci. Připouští pouze to, že je vlastníkem paměťové karty z fotoaparátu, bílých rukavic, což činí v závěrečné řeči. V této, stejně jako ve své výpovědi u hlavního líčení, při tom potvrzuje své vlastnictví k noži značky SMITH & WESSON s vroubkovaným ostřím a černými plastovými střelkami. Účinná ochrana společnosti však vyžaduje, aby v této věci soud uložil ochranné opatření, a to podle ust. § 101 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku, tedy zabrání věci nebo jiné majetkové hodnoty, neboť zajištěné věci by nepochybně ohrožovaly

bezpečnost lidí nebo majetku a hrozí nebezpečí, že tyto by mohly sloužit ke spáchání zločinu a soud tedy uložil toto ochranné opatření v rozsahu uvedeném ve výroku tohoto rozsudku, když kromě zmíněných věcí, majetková práva k těmto by stěžít bylo lze zjistit.

Ve smyslu ust. § 228 odst. 1 tr. řádu by obžalovaný zavázán nahradit poškozené VZP ČR škodu spočívající v léčebných výdajích, spojených se zdravotním ošetřením poškozeného E , tento subjekt se řádně a včas připojil k tomuto řízení, výši škody doložil, přiznání tohoto nároku nebrání žádná zákonná překážka, vznik škody je v příčinné souvislosti s jednáním obžalovaného.

Ostatní poškození PaedDr. V E , Ing. V H , F P v tomto řízení náhradu škody neuplatnili, soud tedy neměl důvod ani o něm rozhodovat.

P o u ě n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat do 8-mi dnů ode dne doručení odvolání, k Okresnímu soudu v Třebíči, ve trojím vyhotovení. O odvolání bude rozhodovat Krajský soud v Brně.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí (§ 246/1,2 tr.ř.).

Z obsahu odvolání musí být patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává ve prospěch či v neprospěch obžalovaného (§ 249/1,2 tr.ř.).

Odvolacím soudem bude odmítnuto odvolání, které nespĺňuje náležitosti obsahu odvolání (§ 253/3 tr.ř.).

Právo podat odvolání nemá osoba, která se tohoto práva výslovně vzdala.

Okresní soud v Třebíči
dne 3.7.2013

JUDr. František Frula v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Petra Navrátilová